

צ'וצ'ו

♥ המסע לצ'יפוליקה ♥

מאת: אורטל אקרמן

איורים: בר פניאן

Ortal Ackerman
Chocho

כל הזכויות שמורות למחברת © תשפ"א
All rights reserved copyright@2021

עורכת: גלית גינסברג גולדרייך
איורים: בר פביאן
הפקה: ספרי ניב

אין לשכפל, להעתיק, לצלם, להקליט, לתרגם, לאחסן במאגר מידע,
לשדר או לקלוט בכל דרך או בכל אמצעי אלקטרוני,
אופטי או מכני אחר, כל חלק שהוא מהחומר הכלול בספר זה.
שימוש מסחרי מכל סוג שהוא בחומר הכלול בספר זה אסור בהחלט,
אלא ברשות מפורשת בכתב מהמחברת.

נדפס בישראל 2021

ספרי ניב הוצאה לאור

www.nivbook.co.il

ל**גיא** שבלעדיו זה לא היה קורה
ל**יהלי** שהיה העורך הראשון של הספר
ל**מאיה** שבזכותה חזרתי לכתוב
ל**אדם** שנולד ביחד עם הספר הזה
ולהורי ואחיי שלימדו אותי שאחים זה לתמיד

חבר חדש

דלת ביתה של משפחת ירדני נטרקה בחזקה. שירה רצה החוצה, לגנה, ממלמלת לעצמה בכעס:

”ליבי המעצבנת הזו... למה הייתי צריכה אחות בכלל? היא תמיד מפריעה לי...”

עשר דקות קדם לכן חטפה לה אחותה הקטנה ליבי את המשחק מהיד, וכמו תמיד, אמא מיד יצאה להגנתה של ליבי ואמרה לשירה שהיא צריכה לוותר מפיון שהיא האחות הגדולה.

שירה התישבה בפנים נפולות ליד העץ הגדול בגנה. תמיד כשהרגישה עצובה יצאה לגנה, נשכבה על הדשא ובהתה בשמים.

”שירה, שלא תעזי לטפס על החומה הגבוהה ולעבר לצדה השני. ואל תחשבי אפלו ללכת מעבר לעץ הגדול!” קראה אמא מחלון המטבח.

בעודה בוהה בעננים השטים מעליה נשמע פתאום קול חזק מאחוריה. שירה התרוממה והביטה לאחור. אור חזק סנור אותה, והיא נאלצה לכסות את עיניה. היא קמטה את המצח ונסתה להבין מה היא רואה.

מתוך האור יצאה דמות צהבה קטנטנה לבושה סרבל סגל. לדמות היו אזניים גדולות מרבעות ורגלים כחלות פרותיות, וחיוך גדול האיר את פניה. כמה קטנה היא הייתה, אתם שואלים? בגבה של ארנב בערו, אולי אפלו פחות.

"שָׁלוֹם, פְּנִתָּה הַדְּמוּת לְשִׁירָה. "אֲנִי צ'וֹצ'וֹ. וְאִיךָ קוֹרְאִים לָךְ? אֵת אוֹלֵי שִׁירָה יִרְדְּנִי?"

"אָ-אָ-אָסוּר לִי לְד-ד-דְּבַר עִם ז-ז-זֵרִים..." אָמְרָה שִׁירָה בְּגִמְגוּם וּפְנִיחָה הַחֲוִירוֹ. "רָגַע, אָמְרָה לְאַחַר שֶׁהִסְדִּירָה מְעַט אֶת נְשִׁימָתָה, "אִיךָ הִגַּעְתָּ לָפֶה בְּכָלֵל? וּמֵאִיפֹה אֵתָה יוֹדַע מִי אֲנִי...?"

"יֵשׁ!" צָהַל צ'וֹצ'וֹ. "יִדְעֵתִי שֶׁהִגַּעְתִּי לְמָקוֹם הַנָּכוֹן. אֵין לָךְ מָה לְדַאֵג, שִׁירָה. הֵייתִי אֶצֶל יוֹנִי, חָבֵר שֶׁלָּךְ מֵהַפֶּתָה, וְהוּא שָׁלַח אוֹתִי לָפֶה." "אֵתָה מְכִיר אֶת יוֹנִי?" שִׁירָה חִיְכָה חִיוֹךְ קְלוּשׁ. "אִיךָ אֲנִי יְכוּלָה לְדַעַת שֶׁאַתָּה לֹא מְשַׁקֵּר?" שָׁאַלָה.

צ'וֹצ'וֹ הוֹצִיא מִכִּיס הַסֶּרְבֵּל טֵלְפוֹן נִיד שֶׁנִּרְאָה בְּדִיוֹק כְּמוֹ זֶה שֶׁל אִמָּא שֶׁל שִׁירָה, רַק שֶׁבְּנִגּוּד אֱלֹוֹ, הִיָּה בְּצַבְעִים זוֹהָרִים. "הִנֵּה, אֵת יְכוּלָה לְרֹאוֹת, "אָמַר וְקָרַב אֵלֶיהָ אֶת הַמְּכַשִּׁיר. "הֵייתִי אֶצֶלֹו וְאֶפְלוֹ הַצֵּטְלָמְנוּ יַחַד."

שִׁירָה בִּהְתָּה בְּתִמוּנָה שֶׁל הַדְּמוּת הַקֵּטְנִטְנָה עִם יוֹנִי, הַחָבֵר הַכִּי טוֹב שָׁלָה, וּבְחִנָּה אֶת אֲזָנָיו הַמוֹזָרוֹת שֶׁל צ'וֹצ'וֹ. "אָבֵל מָה אֵתָה עוֹשֶׂה אֶצְלָנוּ בְּחֶצֶר?" שָׁאַלָה.

שִׁירָה הִיָּתָה רַק בֵּת שְׁבַע וְשְׁבוּעַ. הִיא לֹא הִיָּתָה אֲמוּרָה לְאַרְחַ חֲבָרִים בְּלִי רִשׁוֹת וְחֻשְׁשָׁה שֶׁהוֹרִיָּה יִכְעֶסוּ עָלֶיהָ אִם צ'וֹצ'וֹ יִשְׁאַר אֵתָה. "בְּאֵתִי מְכוּכָב אַחַר, מְכוּכָב צ'יפּוֹלִיקָה, וַיֵּשׁ לִי הַרְבֵּה מָה לְסַפֵּר לָךְ. רוֹצָה לְשִׁמְעַ?"

"מִמֶּמָּ... אֲנִי לֹא בְּטוֹחָה, אָדוֹן צ'וֹצ'וֹ הִיָּקֵר מְכוּכָב צ'יפּוֹלִיקָה," אָמְרָה

שִׁירָה וְהִנִּיחָה יָדַיִם עַל הַמִּתְנַיִם. "אֲנִי חוֹשֶׁבֶת שְׂאֲנִי צְרִיכָה לְשַׁאֵל אֶת אִמָּא שְׁלִי אִם זֶה בְּסֹדֵר בְּכֻלָּל שְׂאֲתָה פֹה."

"תַּעֲשִׂי מָה שְׂאֲתָ רוּצָה, "אָמַר צ'וּצ'וּ. "אֶת יְכוּלָה לְקַרְא לָהּ וּלְשַׁאֵל אוֹתָהּ, אָבֵל הִיא לֹא תִרְאֶה אוֹתִי."

"בְּאֵמֶת? אֵיךְ זֶה יְכוּל לְהִיּוֹת?" שְׂאֵלָה שִׁירָה בְּעֵינַיִם קְרוּעוֹת לְרוּחָה. "מִבְּגָרִים לֹא מִצְּלִיחִים לְרֹאוֹת אוֹתִי, רַק יְלָדִים. אִם אֶת רוּצָה, תִּקְרְאִי לָהּ וְנִבְדֵּק, אוֹלֵי אִמָּא שְׁלָךְ כֵּן תִּצְלִיחַ."

"אִמָּא אֲאֵא, "קְרָאָה שִׁירָה בְּקוֹל כְּמָה פְּעָמִים עַד שְׁסוּף-סוּף אִמָּא שְׂמַעָה וַיִּצְאָה לְגִנָּה.

אִמָּא עֲבָרָה מִמֶּשׁ מַעַל צ'וּצ'וּ, וְשִׁירָה נִבְהָלָה וְקָרָאָה בְּקוֹל, "אִמָּא, תִּזְהָרִי, אֶת תִּמְחָצִי אוֹתוֹ."

"אֶת מִי אֲנִי אִמְחָץ, שִׁירָה? יֵשׁ פֹּה חֶרֶק?" אִמָּא הִבִּיטָה סְבִיבָה.

"אֶת לֹא רוּאָה?" קְרָאָה שִׁירָה בְּקוֹל רֵם עוֹד יוֹתֵר.

"שִׁירָה, אֵיךְ לִי מִשְׁגַּע עַל מָה אֶת מִדְּבַרְת. אֶת מִי אֲנִי אִמּוֹרָה לְרֹאוֹת? אֶת צְרִיכָה מִשְׁהוּ, שִׁירָה? אֵיךְ לִי זְמַן לְשִׁטּוּיוֹת. אֲנִי צְרִיכָה לְחַזֵּר לְסֵלוֹן, לִיבִי נִשְׂאָרָה שָׁם לְבַד."

לִיבִי, אַחוֹתָה הַקְּטָנָה שֶׁל שִׁירָה, תִּחְגַּג שְׁנַתִּים בְּעוֹד חֲדָשִׁים, וּמֵהִיּוֹם שֶׁנּוֹלְדָה אִמָּא שְׁלָה עֵסוּקָה בְּעֵקֶר בָּהּ. כִּכָּה לְפָחוֹת שִׁירָה הִרְגִּישָׁה. כָּל יוֹמָה שֶׁל אִמָּא הָיָה סְבִיב הָאָרוּחוֹת שֶׁל לִיבִי, הַחֲלָפֶת הַבְּגָדִים שֶׁל לִיבִי, הַשְּׂגָחָה עַל לִיבִי וְהַשְּׂכָבֶתָה שֶׁל לִיבִי לִישׁוֹן, וְשִׁירָה הִרְגִּישָׁה שֶׁלֹּא אִמָּא שְׁלָה אֵיךְ זְמַן בְּשִׁבְלָה. כְּשֶׁסְּפָרָה לָהּ פְּעַם אַחַת אֵיךְ הִיא מִרְגִּישָׁה, אִמָּא חִבְּקָה אוֹתָהּ

חֲזַק-חֲזַק וְאַמְרָה לָּהּ שֶׁהִיא תִּמְיֵד אוֹהֶבֶת אוֹתָהּ, גַּם בְּרָגְעִים שֶׁהִיא לֹא
 אֶתָּה. שִׁירָה הָאֲמִינָה לָּהּ, אֲבָל עֵדִין רְצָתָה לְבִלוֹת אֶתָּה יוֹתֵר.
 "לֹא, אִמָּא, אֲנִי לֹא צָרִיכָה שׁוֹם דָּבָר," לְחֹשֶׁה וְהַשְׁפִּילָה אֶת מַבְטָהּ.
 אִמָּא נִכְנְסָה חֲזָרָה אֶל הַבַּיִת וְסָגְרָה אֶת דַּלֶּת הַגֶּנֶזֶה אַחֲרֶיהָ.
 "אֲמַרְתִּי לָּךְ שֶׁהִיא לֹא תִרְאֶה אוֹתִי!" צ'וֹצ'וֹ חִיָּךְ מֵאֲזֵן מְרַבֶּעֶת אַחַת לְאֲזֵן
 מְרַבֶּעֶת שְׁנֵיָהּ. "פֶּעַם הָיִיתִי אֶצֶל יְלֵדָה אַחַת שֶׁקָּרָאָה: 'הוּא כָּאן! הוּא כָּאן!' וְאִמָּא שָׁלָה כָּל כֹּף נִבְהָלָה, שֶׁבִּסּוֹף הִיא דָּרְכָה עַל צַעְצוּעֵי וְנִפְלָה עַל הַטּוֹסִיק.
 שִׁירָה צָחֲקָה וְכִסְתָּה אֶת הַפֶּה. הִיא לֹא רְצָתָה שֶׁצ'וֹצ'וֹ יִרְאֶה שֶׁהִיא צוֹחֲקֶת.
 "וְזֶה מְזַכֵּיר לִי," הִמְשִׁיךְ צ'וֹצ'וֹ, "אֶת הַפֶּעַם הַהִיא שֶׁהָיִיתִי אֶצֶל יוֹנִי.
 כִּמָּה צָחֲקֶתִי אֲזַ כְּשֶׁאֲבֹא שְׁלוֹ רֶךְ בְּחֶצֶר כִּדִּי לְהִרְאוֹת לוֹ שֶׁאֵין בִּי שׁוֹם דָּבָר,
 וּבְטָעוֹת הוּא דָּרָךְ עַל הַקִּיקִי שֶׁל הַכֶּלֶב."
 עֲכָשׁוּ שִׁירָה כְּבָר הַתְּגַלְגְּלָה מְצַחֹק, וְהִמְתַּח קֶצֶת הַתְּרַכָּה.
 "אֲנִי חוֹשֶׁבֶת שֶׁאֲנִי יוֹדַעַת לָמָּה יוֹנִי שָׁלַח אוֹתָהּ," אֲמָרָה שִׁירָה וְהִסְתַּכְּלָה
 עַל צ'וֹצ'וֹ בְּמַבְטַח חוֹשֵׁב.
 "לָמָּה?" הַדְּמוּת הַקֵּטְנָה הַבִּיטָה בָּהּ בְּעֵנִין.
 "בְּיוֹם הַהִלָּדֶת שְׁלִי הוּא שָׁאַל אוֹתִי מָה הַמְּשֹׁאֵלָה שֶׁבִּקְשִׁיתִי כְּשֶׁכָּבִיתִי
 אֶת הַנְּרוֹת. בְּהִתְחַלָּה לֹא רְצִיתִי לְסַפֵּר לוֹ, אֲבָל בְּסוֹף שִׁתְּפֹתִי אוֹתוֹ. סִפַּרְתִּי
 לוֹ שֶׁהָיִיתִי רוֹצֵה שִׁיְהִיָּה לִי מִיִּשְׁהוֹ שֶׁתִּמְיֵד יִשְׁחַק אֶתִּי."
 "כֵּן, יוֹנִי סִפֵּר לִי עַל הַמְּשֹׁאֵלָה שְׁלָךְ," אֲשֶׁר צ'וֹצ'וֹ.
 "פֶּעַם בְּשָׁבוּעַ אֲנִי הוֹלֶכֶת לְחֻבְרִים אוֹ שְׁחֻבְרִים בָּאִים אֵלַי, וּמִדֵּי פֶּעַם
 הַהוֹרִים שְׁלִי עוֹשִׂים לִי יוֹם כִּיף. הֵם מְאוֹד עֲסוּקִים, וְזֶה לֹא קוֹרָה הַרְבֵּה.
 בָּא לִי שֶׁמִּיִּשְׁהוֹ יִתְיַחֵס רַק אֵלַי כָּל הַזְּמַן."

”אז הנה אני כאן, ” אמר צ'וצ'ו וחייה, ” בשבילך ורק בשבילך. אני אספר
לך מלא ספורים וגם נוכל לנסע יחד למלא מקומות ואפיר לך את כל
החברים שלי.”

”אבל אסור לי לצאת לבד מהבית.” שירה הסתכלה עליו בחשש.
”אל תדאגי, אנחנו נחזר ממש מהר, ” הרגיע אותה צ'וצ'ו.
”איזה כיף שבאת, צ'וצ'ו.” שירה חיכה אליו ונשכבה שוב על הדשא
בחינה רחב.

לרכישת הספר לחצו כאן

<https://www.chocho-book.com/books>

